

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2016 r. znak (...) Zakład (...) w K. odmówił A. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 31 maja 2016 r. do 3 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ wskazał, iż A. M. do 1 czerwca 2016 r. pobierała zasiłek macierzyński, a do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego zgłosiła się dopiero w dniu 17 czerwca 2016 r. Organ wskazał, iż za okres od 31 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016 r. odwołującej nie należy się zasiłek chorobowy, gdyż za ten okres otrzymała zasiłek macierzyński, natomiast w pozostałym okresie zasiłek jej się nie należy, bo nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Decyzją z dnia 27 września 2016r., znak (...) Zakład (...)w K. odmówił A. M. prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 4 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ wskazał, iż w spornym okresie A. M. nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z uwagi na brak opłacenia składki należnej za czerwiec, lipiec i sierpień 2016 r.

Odwołania od ww. decyzji wniosła A. M., domagając się ich zmiany poprzez przyznanie zasiłku chorobowego za okres od zakończenia pobierania zasiłku macierzyńskiego do dnia 3 sierpnia 2016 r. oraz zasiłku opiekuńczego za okres od 4 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, iż organ nie poinformował jej o konieczności ponownego zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, a wręcz przeciwnie – pracownik organu telefonicznie udzielił jej informacji, że prawidłowo przedłożyła niezbędne dokumenty i otrzyma zasiłek chorobowy. Odnośnie zarzutu braku opłacenia składek odwołująca wskazała, iż gdyby organ rentowy poinformował ją o konieczności ponownego zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego do dnia 10 lipca 2016 r., to uiściłaby składki w terminie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań w całości wywodząc jak w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 r. połączono sprawy zainicjowane powyższymi odwołaniami do wspólnego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. W dniu 4 czerwca 2015 r. urodziła dziecko. Do dnia 1 czerwca 2016 r. pobierała zasiłek macierzyński. Do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego zgłosiła się w dniu 17 czerwca 2016 r.

W okresie od 2 czerwca 2016 r. do 3 sierpnia 2016 r. A. M. pozostawała niezdolna do pracy z uwagi na chorobę. W okresie od 4 sierpnia 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. A. M. pozostawała niezdolna do pracy z uwagi na chorobę dziecka.

Niesporne;

W dniu 4 stycznia 2017 r. Zakład (...) wydał decyzję, w której stwierdził, iż A. M. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 2 stycznia 2015 r. do 3 czerwca 2015 r. i nie podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 2 czerwca 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. Jednocześnie w decyzji ustalono, iż A. M. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach od 2 stycznia 2015 r. do 3 czerwca 2015 r. oraz od 2 czerwca 2016 r. do 31 sierpnia 2018 r. oraz nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w okresie od 4 czerwca 2015 r. do 1 czerwca 2016 r.

W dniu 4 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI U (...), wydał wyrok, którym oddalił odwołanie A. M. od ww. decyzji. Ubezpieczona nie złożyła apelacji od powyższego wyroku, a orzeczenie się uprawomocniło.

Niesporne , a nadto: decyzja nr (...) z dnia 4 stycznia 2017r. – k. 63-65v., odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 4 lipca 2017 r.– k.57;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, do których należą zasiłek chorobowy i zasiłek opiekuńczy regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. 2016 r., poz. 372 ze zm.), zwanej dalej ustawą zasiłkową.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, przy czym ubezpieczony dobrowolnie nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego. Z kolei w myśl art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat.

Kwestia podlegania A. M. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu stanowiła przedmiot postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. w sprawie o sygn. akt VI U (...) na skutek odwołania ubezpieczonej od ww. decyzji organu rentowego z dnia 4 stycznia 2017r. nr (...). Wyrokiem z dnia 4 lipca 2017 r., od którego nie została wniesiona apelacja, Sąd Okręgowy oddalił odwołanie. Prawomocny wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność czynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Powyższe oznacza, że ww. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego jest dla tut. Sądu wiążący, a przesądzenie w nim kwestii prejudycjalnej oznacza, że sprawa podleganiu ubezpieczeniu chorobowemu w spornym okresie nie może być ponownie badana.

Odwołująca domagała się ustalenia, iż przysługiwało jej prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 2 czerwca 2016 r. (użyła sformułowania „za okres od zakończenia pobierania zasiłku chorobowego”). Na marginesie wskazać należy, że za okres od 31 maja 2016 r. do 1 czerwca 2016 r. odwołująca pobierała zasiłek macierzyński, a zatem, mimo wystawienia zwolnienia lekarskiego w dniu 31 maja 2016 r., za okres ten nie przysługiwał jej zasiłek chorobowy – niemożność świadczenia pracy i utrata możliwości zarobkowania była jej bowiem rekompensowana wypłaconym zasiłkiem macierzyńskim (podczas choroby na zasiłku macierzyńskim nie traci się zasiłku macierzyńskiego). Jednocześnie odnosząc się do ustawy z dnia 12 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych zaakcentowania wymaga, iż zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 tej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są m.in. osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność (pkt 5) oraz osobami przebywającymi na urloпах wychowawczych lub pobierającymi zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego (pkt 19). W myśl art. 11 ust. 1 i 2 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, a dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10 (ale nie w punkcie 19). Jak stanowi zaś art. 9 ust. 1c tej samej ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak

dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów. Z ww. przepisów wynika zatem, iż osoba, która prowadzi pozarolniczą działalność i jednocześnie spełnia warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego, a nie z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności. Z tej też przyczyny prowadzenie działalności gospodarczej podczas pobierania zasiłku macierzyńskiego nie stanowi tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Prowadzenie działalności pozarolniczej stanowi tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, jeżeli osoba prowadząca taką działalność podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym w związku z prowadzeniem takiej działalności. W niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca, albowiem A. M. w momencie powstania niezdolności do pracy podlegała ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym w związku z otrzymywaniem zasiłku macierzyńskiego, a nie z uwagi na prowadzenie działalności gospodarczej. Odwołująca nie podlegała w dniu 31 maja 2016 r. ubezpieczeniu chorobowemu, a zatem w myśl ww. art. 6 ustawy zasiłkowej nie nabyła prawa do zasiłku chorobowego. Zgodnie z ww. decyzją organu z dnia 4 stycznia 2017 r., utrzymaną w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 4 lipca 2017 r., którym Sąd w niniejszej sprawie jest związany, odwołująca nie podlegała dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą również w okresie od 2 czerwca 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. Tym samym nie nabyła prawa do zasiłku opiekuńczego, albowiem świadczenia pieniężne określone w ustawie zasiłkowej, w tym zasiłek opiekuńczy, przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby (art. 1 i 2 ustawy zasiłkowej).

Mając na względzie powyższe Sąd, w oparciu o treść art. 477¹⁴ §1 k.p.c., oddalił odwołania od obu zaskarżonych decyzji.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...) (...).

10 kwietnia 2018 r.